Dissabte 5 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Jn* 11,45-56): En aquell temps, molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i havien vist les coses que va fer, cregueren en ell; però alguns d'ells anaren als fariseus i els contaren les coses que va fer Jesús. Els grans sacerdots i els fariseus convocaren, doncs, el sanedrí, i deien: «Què fem, perquè aquest home fa molts signes? (...)». Caifàs, que era gran sacerdot aquell any, els digué: «(...) us convé que un home mori pel poble, i no que es perdi tota la nació». Però això no ho digué per ell mateix, sinó que, com que era gran sacerdot d'aquell any, profetitzà que Jesús havia de morir per la nació, i no solament per la nació, sinó també per reunir en un els fills de Déu que eren dispersos. I a partir d'aquell dia resolgueren de matar-lo (...).

El Sanedrí decideix fer morir Jesús

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Joan parla d'una reunió del Sanedrí per tal de dilucidar —en un intercanvi d'idees— el "cas" Jesús. Joan situa aquesta reunió abans del Diumenge de Rams, i considera que el motiu immediat fou el moviment popular sorgit després de la resurrecció de Llàtzer. Sense una deliberació precedent com aquesta, resulta impensable la detenció de Jesús la nit de Getsemaní.

Joan ha expressat molt clarament aquella estranya combinació entre l'execució de la voluntat de Déu i la ceguesa egoista de Caifàs: la creu responia a una "necessitat" divina i Caifàs, amb la seva decisió, fou en definitiva l'executor de la voluntat de Déu, tot i que la seva motivació personal fos impura i no respongués a la voluntat divina, sinó a les seves pròpies intencions egoistes (actitud que propicià la catàstrofe de l'any 70).

—"Jesús havia de morir (...) per a reunir els fills de Déu dispersos": ressona aquí la "clau de volta" de l'oració sacerdotal de Jesús per la unitat dels creients dins la seva Església.